

بینی که لیم درابوو، بانگی نه‌نیان کردو بۆ دامالیم و چه‌وری کرد. روژی شەممە بە‌یانی زوو له‌گەل خال (قادر) رویشتینه (رواندز) له‌وی یەکشەر بۆلای ئەفسەری تەجنید، ناوبراویش یەکشەر منی برده لای قائمقام، له پینشدا خۆی چوه ژوره‌وه، که‌میک دواکه‌وت و ئینجا هاته دهره‌وه و برده‌وه بۆ ته‌جنید گوتی: (من به ریئت ده‌کهم، به‌لام دهرتسینم پزیشکی سوپا له‌ حامیه‌ وهرت نه‌گریت و بلیت بچوکه) ئەوه‌ی جیگای دلخۆشیم بوو له‌ ته‌جنید کاره‌کانیان زۆر به‌ په‌له‌ بۆ کردم و کاروباری ئیختیارو موختاریشیان هەر به‌ خزیان بۆ کردم، ئینجا بانگی سهربازیکی کرد ناوی (سمایل ئاغا) بوو ئەفسەرکه‌ نارادی بۆلای موختاری رواندز (ره‌شوف ئەفەندی) و پینی گوت: (پینی بلی ملازم محمه‌د گوتی ئەو ئەوراقانه مۆر بکات)، (سمایل ئاغا) ئەوراقه‌کانی بردن و رویشت بۆلای موختار، زۆری پئی نه‌چوو که‌رایه‌وه، ئەوراقه‌کانی ته‌واو کردبوون، له‌گەل (سمایل ئاغا)ی سهرباز به‌رپیان کردین بۆ حامیه، له‌ویش برینی بۆ لای ئەو پزیشکی وه‌ری ده‌گرتین، له‌وه‌ی زۆر چاره‌وران بووین، خۆشبه‌ختانه‌ پزیشک وه‌ری گرتین و بۆ مه‌رکه‌ز ته‌دریب به‌ریکاریان.

فۆینه‌ری هیژاوه‌ فۆشوه‌یست! به‌شی یه‌کهمی بیره‌وه‌ریه‌کانی ما (زار سلیمان به‌گ دهرگه‌ل‌ه‌بیان فۆینه‌ده‌وه، که‌ باسی له‌ته‌مەنی مندالی و هه‌رزهی فۆی ده‌کرد، هیوا‌ه‌وازین له‌ گێزان‌ه‌وه‌ی بیره‌وه‌ریه‌کانی سوودمه‌ندبوون، ئیدی له‌ (مه‌اری داها‌توودا به‌شی دووه‌می بیره‌وه‌ریه‌کانی ده‌فۆینه‌ده‌وه، با هه‌موومان چاره‌وه‌انی بکەین..

دەروون دۆنیای

تورکیا بۆ وا ده‌کات؟!!

تورکیا یه‌کیکه‌ له‌وه‌لاته‌نی که‌ له‌ماوه‌ی حه‌فتا سالی رابردوودا، نه‌یتوانیوه‌ به‌ ته‌واوی سیاسه‌تی دهره‌کی و ناوه‌کی خۆی یه‌ک ب‌خات. ده‌وله‌تیکه‌ له‌وه‌ ماوه‌یدا هه‌میشه‌ پر بووه‌ له‌ مللانی و ناکوکی ناوخۆی به‌هۆی زالی بونی بییری نه‌توه‌ په‌رسی و ره‌گه‌ز په‌رستانه‌ی تورکه‌وه‌ له‌ناو ده‌سته‌ی ئه‌رکان و بالا سهربازیه‌ی تورکیه‌که‌ که‌ هه‌تا کۆتایی حه‌فتاکانی حوکی عورفیان ده‌کرد، ئەو سیاسه‌ته‌ له‌وه‌ روژه‌وه‌ ده‌ستی پێ کرد و گه‌شهی کرد که‌ که‌مال ئەتاتورک بنه‌مای ده‌ستوری عه‌لمانی بۆ تورکیا دانا و هه‌یج ئازادی و سه‌ربه‌سته‌یکی بۆ ئاین و نه‌توه‌کانی دیکه‌ نه‌هه‌یلاوه‌ جگه‌ له‌ نه‌توه‌ی تورک نه‌ییت، به‌ تایبه‌تیش به‌رامبه‌ر به‌ نه‌توه‌ی کورد خراپترین ره‌فتاری سهربازی و سیاسی و کلتوریان ئەنجام داوه‌ و له‌ زۆربه‌ی شوینه‌ گه‌شیه‌کانی تورکیا زمانی کوردی قه‌ده‌غه‌ بووه‌ به‌رامبه‌ر یه‌ک وشه‌ی کوردی بیست و پینچ قروشیان له‌وه‌ که‌سه‌ سه‌ند که‌ وشه‌که‌ی ده‌دوت.

بێ ریژی و پێ شیل کردنی بنه‌ماکانی ئاین و گۆرپنی ده‌قه‌کان له‌ عه‌ره‌بیه‌وه‌ بۆ لاتینی باس هه‌ر ناگرێ، که‌چی له‌دهره‌وه‌ی تورکیا به‌ تایبه‌ت له‌گه‌ل ولاته‌ دراوسی کاندای هه‌میشه‌ خۆیان به‌ میراتگری خه‌لافه‌تی عوسمانیه‌کان داناهه‌ و به‌ به‌رده‌وامی ئەو زامه‌یان کولاندۆته‌وه‌ که‌ فلان شوین و فلان لایه‌ن سه‌ر به‌ خاکی تورکیان، ده‌بیته‌ بگه‌رپه‌وه‌ بۆ خاوه‌نه‌که‌ی به‌لام به‌هۆی لاوازیان به‌رامبه‌ر ئەو ده‌وله‌تانه‌ هه‌یج کاتی پرکیشنی ئەوه‌یان نه‌کردوه‌ کۆتریکێی تورکی به‌سه‌ر ئاسمانی ئەو ولاته‌دا بفریشتی نه‌ک هه‌ر ئەوه‌ به‌لکو له‌گه‌لیاندا هه‌میشه‌ کۆک و ته‌با بونه‌ له‌سه‌ر به‌واداچوون و له‌ناودانی بزوته‌وه‌ی کوردایه‌تی.

له‌ سالی 1952 تورکیا له‌ په‌یمانی ناتو وه‌رگیرا به‌مه‌ش بوو به‌ تاچه‌ گوله‌که‌ی ئەمیریکا، به‌لام سالی 1974 به‌هۆی کرتنی باکوری قه‌برسه‌وه‌ نێوانیان ئالۆز بوو بۆیه‌ تورکیا هیواش هیواش بییری له‌وه‌ کرده‌وه‌ که‌ خۆی له‌ ئەوروپیه‌کان نزیک بکاته‌وه‌ به‌ تایبه‌تیش دوا یه‌که‌یتانی (په‌یمانی ماستریشخت) و جۆریک له‌ گۆرانکاری ده‌سه‌لاتی سیاسی تورکیا هه‌تاگه‌ی باشت هه‌له‌په‌نا له‌به‌رئوه‌ ئەمیریکا دیسانه‌وه‌ گرنگی پێ دایه‌وه‌ به‌لام سالی 2003 په‌یوه‌ندیه‌کان جاریکی تر ئالۆز بونه‌وه‌ کاتیکی که‌ ئەمیریکا بنکه‌ی ئەنجه‌رلیک به‌کاربه‌ینی بۆ لیدانی رژیمی به‌عس ئەم جاره‌شیان که‌ کوردستان خه‌ریکه‌ ده‌بیته‌ بنکه‌یه‌کی سهربازی ئەمیریکی دیسانه‌وه‌ به‌هۆی هاتنی سوپای تورک بۆ کوردستان په‌یوه‌ندیه‌کان به‌ره‌و ئالۆزتر ده‌چن.

ئه‌ستا پرسیار گه‌لیک له‌ ئارادایه‌ ئایا ده‌بیته‌ تورکیا پشتی به‌ چی و به‌ کێ به‌ستینیته‌ لهم سه‌رکیشیه‌ نوێ یه‌دا؟ ئایا ده‌بیته‌ له‌گه‌ل وه‌زاره‌تی به‌رگری عیراق و سه‌رۆکایه‌تی هه‌ریم ریکه‌وتتی کردبێ؟ یا ده‌به‌وه‌یت خۆی وه‌ک زل هه‌یزی ناچه‌که‌ نیشان بدات و وا بیه‌ر بکاته‌وه‌ که‌ ئەوروپا مه‌منونی ده‌بیته‌؟ یاخود کاره‌که‌ پرۆتۆکۆلی نه‌ینی نێوان تورکیا و ئیسرائیل به‌رامبه‌ر ئێران.

ره‌نگه‌ وه‌لامی هه‌موو پرسیاره‌کان له‌و ترسه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ بگریت که‌ پارتی داد و گه‌شه‌پێدانی ئیسلامی ئەمڕۆ ده‌سه‌لاتی گرتۆته‌ ده‌ست و ده‌یوه‌ی جۆریک له‌ دان پێنان و ئازادی بۆ ئاین و نه‌توه‌کان له‌ ده‌ستوردا بچه‌سپینی به‌لام ئەویش له‌ ترسی کوه‌دای سهربازی جاری نایه‌وه‌ی دلی جهراله‌کان بره‌نجینی.

ریزی یه‌کهم له‌ چه‌پ بۆ راست: سلیمان هه‌کیم، عه‌لی هه‌کیم، عه‌لی خه‌لیل، حوسین فه‌قی نه‌حمه‌د

ریزی دووه‌م له‌ چه‌پ بۆ راست: زرار سلیمان به‌گ، بیجان جنیدی، مه‌مۆ شووان

ریزی سێهه‌م له‌ چه‌پ بۆ راست: وه‌یسی عه‌لی، سه‌عید عه‌بدوڵه‌هاب، حه‌مید خوسره‌وی

ریزی چواره‌م له‌ چه‌پ بۆ راست: عه‌بدوڵه‌رحمان حه‌بیب، سیاه‌نەد عه‌زیز

ئهم وێنه‌یه‌ سالی 1954 له‌ تاشکه‌ند گیراوه

تاریک داها‌توو ک‌ه گه‌یشتمه‌ (رواندز)، شه‌و چومه‌ حوجره‌ی فه‌قیان، خال له‌وی ده‌خویند، ئەو شه‌وه‌ له‌لای ئەوان مامه‌وه‌ و به‌ درێزایی شه‌و خه‌وم لێ نه‌که‌وت، هه‌ر بیرم ده‌رکرده‌وه ئاخۆ ئەبێ بکریتم به‌ سهرباز یان نا؟ زۆر به‌په‌له‌ بووم، زوو روژ دایه‌ت، به‌یانی زوو رویشتمه‌ ته‌جنید، که‌ به‌ کارمه‌ندانی ته‌جنیدم گوت: (هاتوم بکه‌ن به‌سهرباز)، به‌ سه‌رسامیه‌وه‌ سه‌ریان ده‌کردم < یه‌کیکیان گوتی: (تۆ به‌ راستیته‌ یان شیته‌ی؟)، به‌ قسه‌ی ئەو کاتبه‌ زۆر ئالۆز بووم، به‌ نیگه‌رائی و به‌بێ پرسێی ئەو چومه‌ ژووری ئەفسه‌ری ته‌جنید، لایکی روو خۆش دانیشتبوو، سه‌لامم کردو زۆر به‌ روو خۆشی وه‌لامی دامه‌وه‌و گوتی: (فه‌رموو چیت ده‌وی؟) پینم گوت: (هاتوم یارمه‌تیم به‌دیت بکه‌یت به‌ سهرباز بۆ ئەوه‌ی له‌ مردن زرگام بییت و هه‌یج چاره‌ی ترم نیه‌، چونکه‌ ژیانم له‌ مه‌ترسیدایه‌، ته‌نیا بونم به‌ سهرباز له‌ مه‌ترسی نه‌مان دوورم ده‌خاته‌وه‌)، ئەفسه‌ره‌که‌ به‌ روویکی خۆش و زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ پرسێ: (ده‌زانی له‌چ سالیکی له‌ دایک بووی؟) گوتم: (نا وه‌لا نازانم له‌چ سالیکی له‌ دایک بویمه‌، هه‌رچۆنیک بیته‌ بۆ ئەوه‌ هاتوم روحمیکم پێ بکه‌یت و بکه‌یته‌ سه‌ر‌باز، بۆ ئەوه‌ی له‌وه‌ ده‌رسه‌ری و به‌دکاریه‌ زرگام بییت، ئەگه‌ر نه‌کریمه‌ سه‌ر‌باز شه‌وا ناچارم خۆم له‌وه‌ خه‌رنده‌ فریده‌مه‌ خوارێ، چونکه‌ چاره‌ی من ته‌نا ئەو دوو ریگه‌یه‌، سه‌یری ئەفسه‌ره‌که‌م کرد له‌گه‌ل قسه‌کانی من ره‌نگی گۆراو گوتی: (کوری باش بۆ ئەوه‌نده‌ بیزاری له‌ ژیان و خۆت له‌ خه‌رنده‌ فری ده‌ده‌ی؟ تۆ هه‌شتا ئەوه‌ نیت بکریته‌ به‌ سه‌ر‌باز)!! له‌ دوایدا ئەفسه‌ری هه‌ست به‌رن هه‌ستی کرد کارله‌کار تر‌ازاوه‌و به‌ پێویستی زانی چاره‌یه‌ک بدۆزمه‌وه‌، ئەگه‌ر نه‌کرام به‌ سهرباز چی بکه‌م!! ئەبێ ئەوه‌ش بلیم ئەوکاته‌ی من هه‌ولم ده‌دا ببه‌م به‌ سهرباز خه‌لک له‌به‌ر سهربازی رایان ده‌کردو خۆیان ده‌شارده‌وه‌، که‌چی من له‌ تاوی ده‌ردی خۆم داوم ده‌کرد بیه‌م سه‌ر‌باز هه‌ر بۆ ئەوه‌ی به‌لکو له‌وه‌ ده‌رسه‌ریه‌ نه‌جاتم بییت.

و حه‌یده‌ ره‌ش و رووبه‌روو بوئه‌وه‌ی باوکم چاره‌ی ده‌ردی منی ناکرد، ئەم کارانه‌م به‌لاوه‌ په‌سند نه‌بوو، بۆیه‌ بیرم له‌وه‌ کرده‌وه‌ له‌ مال ده‌رکه‌وم و برۆم، هه‌ولیده‌م له‌ سه‌ر له‌ به‌یانی باره‌کانیان بۆ بارکردم و گه‌رامه‌وه‌، به‌لام دلم هه‌ر له‌سی و دووا بووکه‌ پینم ده‌لێن بۆچی ئەوه‌نده‌ دواکه‌وتی؟ له‌ زینسی (ده‌رگه‌له‌) به‌سه‌رکه‌وتم، وه‌ک هه‌موو جاریک به‌ ئاره‌زه‌وه‌ سه‌یری ئەم دیوو ئەو دیوم ده‌کرد و سه‌ره‌و ژیر به‌ناو دارستانی پال زیندا ده‌رویشتم و هه‌ستم به‌ دلته‌نگیه‌ک ده‌کرد، له‌ کۆتایی پینچه‌کانی شینک لامدایه‌ ریگه‌ی (ماویلیان)، له‌ ناوه‌راستی ریگه‌ی (به‌رد گراو) وه‌هاب ئاغای جندیان خه‌ریکی ریگه‌ خۆشکردن بوو، کۆمه‌لیک کریکار خه‌ریکی کارکردن بوون، پینش ئەوه‌ی بکه‌مه‌ لای کریکاره‌کان له‌ دووروه‌و ده‌یتم مایه‌که‌سه‌ی باوکم له‌ئێوه‌ی به‌سه‌رتراوته‌وه‌ و خۆشی لای (وه‌هاب ئاغا) دانیشتوه‌، کاتیکی لێیان نزیک که‌وته‌وه‌، باوکم هه‌ستا و بۆم هات و گوتی: (ئوه‌نده‌ روژه له‌ ده‌رگه‌له‌ چیت ده‌کرد؟) نه‌به‌یشت وه‌لامی بده‌مه‌وه‌، خۆئگه‌ر (وه‌هاب ئاغا) و ئەوانه‌ی له‌وی نه‌بان و نه‌یانگرتایه‌ خراپێ به‌سه‌ر ده‌هینام، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا له‌ ناو ده‌ستی ئەواندا به‌ردیکی راوه‌شاند به‌ رانم که‌وت، وامزانی رانم شکا له‌گه‌ل لێدانه‌که‌ دلم سست بوو، ئەوکات (وه‌هاب ئاغا) پینی گوت: (توخوا ئەو مندا له‌ت بۆ کوشه‌ت؟! وه‌ک دیار بوو له‌ هه‌لوئیت و کرداری باوکم رازی نه‌بوو، به‌ په‌رۆشه‌وه‌ گوتی: توخوا زولم به‌وه‌ ده‌ره‌جه‌یه‌؟) له‌ دواي ماوه‌یه‌ک به‌ناچاری هه‌رچۆنیک بوو به‌ شه‌له‌شهل و ئیش و ئازاره‌وه‌ که‌وته‌وه‌ دواي هه‌سته‌ره‌کان و رویشتم، له‌ ریگه‌دا له‌به‌ر ئیشی زۆر ناوه‌ ناوه‌ داده‌نیشتم، ئیتر هه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌رباره‌ی ئەو ژیانه‌ پر له‌ تالی و ده‌رده‌سه‌ریه‌ی من ده‌مچێژا بیرم کرده‌وه‌، ئەوه‌ ژیانی مرۆف نیه‌، به‌لکو ده‌رده‌سه‌ریه‌ و داها‌تووی تاریک ده‌بێ .

بۆ دۆزینه‌وه‌ی چاره‌یه‌ک و ده‌رباز بوون له‌وه‌ ده‌رده‌سه‌ریه‌ کۆمه‌لیک بیروزکه‌م به‌میشک داده‌هات، بیگومان کوشتی زب دایک ئیواره‌ی ده‌رنگ بوو، دونه‌یا

ماویل کۆتایی هات و هه‌وارزی (شینک) هاته‌ پینش، به‌ سه‌لامه‌تی سه‌رکه‌وتین و چووینه‌ سه‌ر (زینی ده‌رگه‌له‌)، پینش ئەوه‌ی بکه‌مه‌ گوند له‌ (چنێران) به‌ ریگه‌ی سه‌ر جۆی سۆزاندای رویشتمه‌ ئاشی سه‌روو، خاوه‌نی ئەو ئاشه‌ (قادر وه‌سمان) بوو ناوبراو له‌گه‌ل باوکم یه‌ک ماله‌ بوو، که‌ گه‌یشتمه‌ به‌رده‌رگای ئاش وادیار بوو ئاشه‌که‌ له‌گه‌ر وه‌ستاوو ئیشی نه‌ده‌کرد، له‌وکاته‌دا (مام قادر) له‌ ژیر ئاش ده‌رکه‌وت، پینده‌چوو خه‌ریکی چاک کردنه‌وه‌ی ئاشه‌که‌ بووین، که‌ چاوی به‌من که‌وت گوتی: (به‌ خه‌زها‌تی! به‌راستی له‌ کاتیکی زۆر باش هاتی زۆر پێویستیمان به‌ هه‌سته‌ره‌کان هه‌یه‌)، باره‌کانمان خستن و له‌گه‌ل (مام قادر) چوینه‌وه‌ گوند، پینش ئەوه‌ی برۆین (مام قادر) به‌ ئاشه‌وانی گوت: (باراشه‌کانی مام سلیمان به‌گ به‌ ژوره‌وه‌)، که‌ گه‌یشتمه‌ گوند من چومه‌ مالی (مام سه‌ید ئاغا)، سێ روژی پینچوو تا ئاشه‌که‌ به‌گه‌ر که‌وته‌وه‌، له‌و ماوه‌یدا چاوم به‌ زۆر له‌ براده‌ران که‌وت، ئەوانه‌ی پێویست بوو بیان بینم، ئیواره‌ی روژی دووه‌م له‌سه‌ر جۆگه‌ی سۆران چاوم به‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م که‌وت، که‌ له‌گه‌ل کۆمه‌لیک بییری ده‌رویشتمه‌ بییری، که‌میک قسه‌مان کردو گوتی: (ئاره‌زومه‌ به‌ ته‌نیا بتبینم)، وا ریگه‌که‌وت به‌ ته‌نیا بینم و گوتی: (ماوه‌یه‌ک له‌ مه‌وبه‌ر هه‌یدهری نۆکه‌رتان لای پیاوه‌کانی ئیمه‌ ده‌دواو لۆمه‌ی تۆی ده‌کرد به‌ شیوه‌یه‌کی ناشیرین ده‌یکوت: (ئوه‌ کوره‌ زۆر ناپه‌سنده‌ و توشی نگه‌تی ده‌ییت، بۆیه‌ ئاگاداری خۆت بیت)، به‌وه‌هۆیه‌وه‌ بۆم به‌ دیارکه‌وت که‌چه‌ک داسۆزه‌وه‌ له‌ غه‌می مندایه‌ و هه‌ستی کردوه‌ (حه‌یده‌ ره‌ش) هانده‌ری باوکمه‌ له‌ دژی من. روژی چواره‌م سه‌ر له‌ به‌یانی باره‌کانیان بۆ بارکردم و گه‌رامه‌وه‌، به‌لام دلم هه‌ر له‌سی و دووا بووکه‌ پینم ده‌لێن بۆچی ئەوه‌نده‌ دواکه‌وتی؟

له‌وه‌نده‌ دواکه‌وتی (ده‌رگه‌له‌) به‌سه‌رکه‌وتم، وه‌ک هه‌موو جاریک به‌ ئاره‌زه‌وه‌ سه‌یری ئەم دیوو ئەو دیوم ده‌کرد و سه‌ره‌و ژیر به‌ناو دارستانی پال زیندا ده‌رویشتم و هه‌ستم به‌ دلته‌نگیه‌ک ده‌کرد، له‌ کۆتایی پینچه‌کانی شینک لامدایه‌ ریگه‌ی (ماویلیان)، له‌ ناوه‌راستی ریگه‌ی (به‌رد گراو) وه‌هاب ئاغای جندیان خه‌ریکی ریگه‌ خۆشکردن بوو، کۆمه‌لیک کریکار خه‌ریکی کارکردن بوون، پینش ئەوه‌ی بکه‌مه‌ لای کریکاره‌کان له‌ دووروه‌و ده‌یتم مایه‌که‌سه‌ی باوکم له‌ئێوه‌ی به‌سه‌رتراوته‌وه‌ و خۆشی لای (وه‌هاب ئاغا) دانیشتوه‌، کاتیکی لێیان نزیک که‌وته‌وه‌، باوکم هه‌ستا و بۆم هات و گوتی: (ئوه‌نده‌ روژه له‌ ده‌رگه‌له‌ چیت ده‌کرد؟) نه‌به‌یشت وه‌لامی بده‌مه‌وه‌، خۆئگه‌ر (وه‌هاب ئاغا) و ئەوانه‌ی له‌وی نه‌بان و نه‌یانگرتایه‌ خراپێ به‌سه‌ر ده‌هینام، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا له‌ ناو ده‌ستی ئەواندا به‌ردیکی راوه‌شاند به‌ رانم که‌وت، وامزانی رانم شکا له‌گه‌ل لێدانه‌که‌ دلم سست بوو، ئەوکات (وه‌هاب ئاغا) پینی گوت: (توخوا ئەو مندا له‌ت بۆ کوشه‌ت؟! وه‌ک دیار بوو له‌ هه‌لوئیت و کرداری باوکم رازی نه‌بوو، به‌ په‌رۆشه‌وه‌ گوتی: توخوا زولم به‌وه‌ ده‌ره‌جه‌یه‌؟) له‌ دواي ماوه‌یه‌ک به‌ناچاری هه‌رچۆنیک بوو به‌ شه‌له‌شهل و ئیش و ئازاره‌وه‌ که‌وته‌وه‌ دواي هه‌سته‌ره‌کان و رویشتم، له‌ ریگه‌دا له‌به‌ر ئیشی زۆر ناوه‌ ناوه‌ داده‌نیشتم، ئیتر هه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌رباره‌ی ئەو ژیانه‌ پر له‌ تالی و ده‌رده‌سه‌ریه‌ی من ده‌مچێژا بیرم کرده‌وه‌، ئەوه‌ ژیانی مرۆف نیه‌، به‌لکو ده‌رده‌سه‌ریه‌ و داها‌تووی تاریک ده‌بێ .

بۆ دۆزینه‌وه‌ی چاره‌یه‌ک و ده‌رباز بوون له‌وه‌ ده‌رده‌سه‌ریه‌ کۆمه‌لیک بیروزکه‌م به‌میشک داده‌هات، بیگومان کوشتی زب دایک ئیواره‌ی ده‌رنگ بوو، دونه‌یا

هه‌فته‌نامه‌ی روژی گه‌ل به‌ خۆشحاله‌یه‌وه‌ بیره‌وه‌ریه‌کانی به‌ریتر مام زرار سلیمان به‌گ ده‌رگه‌له‌یه‌یی به‌ زنجیره‌ بلا‌وه‌ کاته‌وه‌.

مام زرار سلیمان ده‌رگه‌له‌یی تیکۆشه‌ریکی دێرینی ریگه‌ی ئازادی و په‌کسانخوازی کوردستانه‌، له‌ به‌ستیته‌ی خه‌باتی سیاسی دا ناسراوه‌، بیره‌وه‌ریه‌کان بۆ خۆیان ده‌دوین، میژووی تیکۆشانی ئەو تیکۆشه‌ره‌ ده‌گێرنه‌وه‌، لاپه‌ره‌ شاراره‌وه‌کانی میژووی خه‌بات و تیکۆشان ئاشکرا ده‌کهن.

بیره‌وه‌ریه‌کان له‌ شیوه‌ی کتیب تایپ کراوه‌، به‌لام هه‌یج دامه‌زراره‌یه‌ک ئه‌رکی چاپکردنی له‌ته‌ستۆ نه‌گرتوه‌وه‌، هه‌له‌به‌ت هۆکاری سیاسی له‌ پشت چاپ نه‌کردنی دا هه‌یه‌.

فه‌رموون با به‌یه‌که‌وه‌ بیره‌وه‌ریه‌کان بخویننه‌وه‌و لێی سوودمه‌ند بین

کۆتایی به‌شی یه‌کهم

له‌ داخی باوکم به‌ره‌و

سه‌ربازی ده‌رۆم

پاییزیکی ده‌رنگ مالمان بۆ (واره‌کۆن) گه‌رایه‌وه‌، ئەوکاتانه‌ له‌ باریکی ناله‌بار ده‌ژیا، به‌ روژ وه‌لاخه‌م بۆ له‌وه‌رگاگان ده‌بردن، ئیواره‌ و به‌یانیان ده‌یوايه‌ بیان له‌وه‌رپینم، به‌و شیوه‌یه‌ من خزمه‌ت کار بووم و (حه‌یدره‌ ره‌ش) یش یاوه‌ر بوو! به‌ درێزایی ئەو زستانه‌ ساردو به‌فراویه‌ش دارکیش بووم، جیا له‌وه‌ش بۆ ئەملا و ئەولاش ده‌نێردام، زۆر شه‌وان ده‌رویشتمه‌ مالی (علی شیزکاوه‌یی)، ناوبراو پیاویکی زۆر باش بوو، هه‌ر له‌ گه‌نجیه‌وه‌ چه‌کداری باوکم بووه‌، خیزانی (زولی) منی زۆر خۆش ده‌ویست، شه‌ویک پینی گوتم: (نازانم هۆی چیه‌ باوکت تۆی له‌ به‌رچاو که‌وتوه‌؟) له‌وه‌لامدا گوتم: (پوره‌ زولی ئەوه‌ش چاره‌نوسوی منه‌، دیاره‌ چاره‌نوسم ته‌نیا به‌د به‌ختی و چاره‌ ره‌شیه‌ و له‌ ژیان بێ به‌شم).

ئهو زستانه‌ زۆر سه‌خت بوو، به‌فریکی زۆریش باری، به‌و سه‌رماو ساردیه‌ جه‌له‌ب به‌ره‌و ئێرانکه‌ ده‌رویشتم، ئیواره‌یه‌ک نزیک مه‌غریب له‌ پردی (واره‌کۆن) په‌ریمه‌وه‌ ئەو به‌ری جاده‌که‌، کوته‌که‌ به‌فر ئەوه‌نده‌ به‌رن بوو مندا له‌ ناویدا دیار نه‌ده‌بوو، کاتیکی میگه‌لی جه‌له‌ب گه‌یشته‌ راستی پرده‌که‌ توانیم دوو مه‌ر له‌ جه‌له‌ب دابهرم و بۆ سه‌ر پرده‌که‌ بیان به‌م و له‌ شوینیکی په‌نا رایان بگرم تاکو جه‌له‌به‌که‌ له‌ پینچه‌که‌ ئاودیوو بوو، ئەوکات به‌ ته‌واوی دونه‌یا تاریک داها‌ت، مه‌رکه‌نم برنده‌وه‌ گوندو برندنمه‌ لای (سه‌سته‌فا حسینی ره‌سوکه‌ی) روستایی داواشم لیکرد که‌س نابێ بیزانی، که‌چی بۆ روژی دوهم باوکم پینی زانی و یه‌کیکی کوشته‌وه‌و ده‌ستی به‌سه‌ر ئەوه‌ی دیکه‌ش داگرت، ئەویشم چوو بۆم به‌ دیارکه‌وت له‌ هه‌موو شتیکی چاره‌ ره‌شم و نازانم چارم چه‌یه‌؟

زستانی 1942 رویشتم، به‌ ئەزیه‌تیکی زۆره‌وه‌ سه‌ره‌تای به‌هاری (1943) که‌وتمه‌ گێژاویکی پر له‌ ئەزیه‌ت و سه‌ر شیوانیکی ئالۆز و زۆر گران، له‌ کۆتایی مانگی دووی ئەو ساله‌ روژیک دوو باری باراشیان له‌ هه‌سته‌ره‌کان بار کردو به‌ منیان گوت: (برۆ ئەو باراشه‌ ببه‌ ئاشی ده‌رگه‌له‌)، ئیتر که‌وتمه‌ دواي هه‌سته‌ره‌کان و به‌ره‌و دۆل ماویل که‌وتمه‌ ری، ریگه‌ درێژه‌که‌ی دۆل